

கடல் கடந்த தமிழன் ∴ ஆழியை அள்நத தமிழன்

வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்.
வாழ்க்கை ஒரு சங்கீதம்
வாழ்க்கை ஒரு புதிர்.
வாழ்க்கை ஒரு பந்தயம்
வாழ்க்கை ஒரு பல்கலைக்கழகம்
வாழ்க்கை ஒரு முன்னும் பின்னும் கிழிந்த புத்தகம்.

வாழ்வதும் வானத்தில் பறப்பதும் அவரவர் எண்ணங்கள்
போராடி வெற்றி பெற்றவர் பதித்த முத்திரைகளும்
வாழ்வை இரசனையோடு இசைத்து மீட்டிப் பார்த்தவர் கதைகளும்
வாழ்வில் தாங்கள் கற்றதை மற்றவர்களுக்கு
விட்டு வைத்த களஞ்சியங்களும்
எதற்குமே சளைக்காமல் எதிர் நீச்சல் போட்டவர் சவால்களும்
கல்லறைக்குள் தூங்குகின்ற காதல் ஓவியங்களும்
காணும் உலகில் ஏராளம்

ஒன்றுமே தெரியல்ல உலகத்திலே
என்னைப் போல் ஏமாந்தவர்
யாருமல்ல உலகத்திலே
எனப் புலம்புபவர்களும் ஏராளம்..

ஏல்லாமே இறைவன் கணக்கில் நாடகம் தான் ஆயினும் நன்றாக நடுத்தவர் திறமையை மற்றவர்
படித்தார்கள். நானிலம் எங்கும் அவர் புகழ் பாடினார்.
வந்தால் அழியாதது புகழ் உன்றே என்றனர்.
அதனால்தான் அதன் உச்சியைத் தொட்டவர்
உலகம் உள்ள வரை வாழ்கிறார்கள்.

புகழை அடைய ஏதோ ஒன்று தெரிவாக வேண்டும்.
தெரிவு வேறு படலாம்.
அதற்காக போராடும் வடிவங்களும் வேறுபடலாம்.
ஆயினும் மனித மனம் அடையும் நிறைவு ஒன்றேதான்
அந்த நிறைவை அடைந்தவர் வாழ்வு
அதற்காக அவர்கள் கண்ட கனவுகள்.
அவை வரலாற்றுப் பதிவாகிவிடுகின்றன.

வரலாற்றுப் பதிவேடுகளை சுமந்து நிற்கும் இந்த உலகம்
தந்தவைகளும் ஏராளம்

திருக்குறளுக்கு ஒரு வள்ளுவனும்.
ஆத்திசூடிக் கொரு ஓளவையும்.

மணிமேகலை குண்டலகேசி யென நீண்டிடும் நூல்வழி வாழ்ந்தவர்
வையத்தில் இடம் பிடித்திடனும் வள்ளுவன் புகழையோ
தெள்ளும் தமிழ் பாரதி புகழையோ இனி எவர் ஒரு பிறவி எடுத்திடனும்
அவர் புகழ்தான் மறையுமோ. இல்லையோ

இதனால் தான் புகழ் அழியாதது
அது வந்த வழி வேறாகலாம்.
வீரமாகட்டும். இல்லை விவேகமாகட்டும்
விட்டில் பூச்சிவாழ்வாகத்தான் ஆகட்டுமே
புகழ் வந்தால் வந்ததுதான். கீதையைத் தந்த கிருஷ்ணனும்
புகழ் பல கடந்தும் இன்றும் வாழ்கின்றான்.
அவதார புஷர் என்பதற்காக அல்ல.
கிருஷ்ணாவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து காந்திஜியும்
அகிம்சையை முதன் முதலில் தெரிவு செய்த காரணத்தால்
இன்றும் வாழ்கிறார்.

அந்த வரிசையில் தான் தனி மனித தெரிவு இனம் மொழி மதம்
என்பவற்றுக்கு அப்பால் பட்டதாக அமைந்தால் அது நிச்சயம்
புகழின் உச்சிக்கே அழைத்துச் செல்லும்.

திரை கடல் ஓடித் திரவியம் தேடு என்றாள் ஓளவை.
ஓளவை மொழி வெறும் கவ்வை மொழியல்ல.
கருத்து மொழி, காதல் - வீரம் - கல்வி எதுவாயினும் செல்வம்
வேண்டுமென்றாள்.
அத்தனையும் உதறித்தள்ளி சாதாரண வாழ்வில் சரித்திரம் படைத்தவர்
கதைதான் இது.

குளிர் காலத்தில் ஸைபீரியாவில் வாழும் பறவைக் கூட்டம் தன் சிறகினை
நம்பி கடல் பல தாண்டி வந்ததை நாம் கண்டதுண்டு. அது
வாழ்வுக்காக. ஒன்றுக்கொன்று துணையாக.
ஆனால் தரணியில் தனி ஒருவன் தன் கைகளை மட்டும் தண்ணீரில்
கிழித்து சாகரம் கடந்து இற்றைக்கு ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு முன்
கதையொன்று படைத்தானே அந்த சாதனையின் வெற்றி வரலாறுதான் இது.

புதிய தலைமுறைக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதம். இயற்கையை நேசிக்கும்
எவனும் இந்த தலைமகனின் துணிச்சலை வியந்து நிற்பான்.

துள்ளித் திரியும் பள்ளிப் பருவத்தில் சொல்லித் தெரிந்ததை காதோடு
வந்ததை காற்றிலே கலக்க விடாமல் கருத்திலே எடுத்ததன் பிரதி
பலிப்புத்தான் இந்த வரலாறு.

ஒருவன் ஆங்கிலக் கால்வாயைக் கடக்கலாம் என்றால் நான் ஏன் இந்த 34
மைல் கொண்ட பாக்கு நீரிணையைக் கடக்க முடியாது.

மனோ தைரியம் உள்ள மனிதரால் மட்டும் தான் இதைக் கற்பனை கூட
செய்து பார்க்க முடியும்

திரை கடலைக் கடந்து நீந்தியமையால் மக்களின் அன்புக் கடலில் நீந்துகின்றார். இன்று.
தவறில்லையே புகழின் உச்சிக்கே சென்றவர் அல்லவா?

மலைபோன்ற அலை தோன்றும் மகா சமுத்திரத்தை எம் தமிழ்ப் புதல்வன்
மடீனா தைரியத்தடன் பிளந்து சென்று இங்குள்ள தமிழர் இதுவும் செய்வர்

என்ற சேதியை தமிழகத்தில் சொல்லியது நிலவில் சொல்லியதற்
கொப்பல்லவா.:

சாதாரண அலை கடலா. சமுத்திரமல்லவா. மலை போலெழுந்து வரும் அலையை மனோ
பலத்துடன் தன்னிரு கைளாலும் கிழிக்க வேண்டுமே. அதுவும் சாதாரண தூராமா? 34 மைல்
கடல் தூரமல்லவா, அதனைக் கடப்பதற்குள் திமிங்கலம், வேளாச்சுறா திருக்கை என பல
ஜெந்துக்களின் தீங்கினையுமு கடக்க வேண்டுமே. சுழி நீரோட்டம் என்பவற்றையும் தாண்ட
வேண்டுமே. தனி மனிதனின் இந்த மனோ தைரியத்தை எதற்குத்தான் ஒப்பிடுவது. பாதை மட்டும்
தான் இருக்கிறது. பயணத்தில் இருப்பதை எனிமேல் தான் தெரிந்தாக முடியும்.

வல்வை மண் பெருமிதம் கொண்டது. வீரப் புதல்வனின் சாதனையை உலகறியச் செய்திட
உவகை கொண்டெழுந்தது. காற்றிலே விழுந்த செதிகணப் பொழுதில் கசியத் தொடங்கியது.
கூடிய வெள்ளம் கரை புரண்டது.

27 வருடமாக பாக்கு ஜலசந்தியை நீந்திக் கடக்க வேண்டும் என்று தனக்குள் இருந்த
அவாவிற்கு வெற்றித் திருநாளும் வந்தது.

1954 மார்ச் 16ம் திகதி ஒரு மறக்க முடியாத நாள்... அந்நாளில் வெளிநாட்டு விவகார
அமைசின் பாராளுமன்ற காரியதரிசி திரு.வி. நல்லையா அவர்கள் வழியனுப்பி நீச்சல் வீரன்
திரு.நவரத்தின சாமி பாக்கு தொடுவாயை நீந்திக் கடக்கும் முயற்சியைத் தொடுத்தானர் தோள்
வலி காட்டி தண்ணீரைக் கிழித்து நீந்தினார்.

வருணபகவானும் வாயு பகவானும் அலை மகளோடு காண ஆவல் கொண்டனர் நடப்பதைப்
பார்த்தனர் நண்ணினார் 24 மணித்தியாலம் நீந்திக் ஆர்ப்பரித்தது இயற்கை சீற்றம் கொண்டது
அழைப்பின்றி வந்தவர்களுக்கு அட்டகாசம் அதிகரித்தது. வானுயர எழுந்த அலை நீரோட்டத்தல்
தள்ளியது வீரக் காவியம் படைக்க வந்தவனே. கிஞ்சித்தும் காராது வஞ்சித்தார்கள்
இயற்கையால் வஞ்சிக்கப்பட்ட வீரன் நீண்ட தூரம் நீரோட்டத்தலி நீச்சலடிக்க நேர்ந்தது புறப்பட்ட
இடத்துக்கே திரும்பி வந்தார். இயற்கை என்னை வஞ்சித்துவிட்டது மீண்டும் முயற்சிப்பேன்
என்றார். உறுதி கூறுவதற்குள் தந்தையின் வழி தனையருள் ஒருவன் தந்தையால் தள்ளாது
பொனால் தான் முடிப்பேன் என தனக்குள் முறுகினான்.

மண்ணில் காலடி எடுத்த ஒன்பதே நாளில் மீண்டும் துணிவு கொண்டெழுந்தார் நமது
கலியுகம் மாருதி 1954 மார்ச் 25ம் நாள் பிற்பகல் 4 மணியளவில் 2500ற்கு மேற்பட்ட மக்கள்
கூடிநிற்க மக்கள் பிரதி நிதி திரு.டி.ராலிங்கம் அவர்களும், அசிஸ்.கெமிசனர்
திரு.பார்.குமாரகுலசிங்கம் அவர்களும் வலியனுப்ப 2வது தடவையாக ஜல சந்தியை கடக்கும்
தன் இலட்சிய நோக்கோட காலடி எடுத்து வைத்து கைகளால் நீரினை கிழித்து நீச்சலைத்
தொடங்கினார்.

மாலை மறைந்தது இருள் கவ்வியது வானத்து நட்சத்திர ஒளி கடலில் கரைந்தது
வழித்துணையாக வந்தவர்கள் வழிதொரியாது கலங்கியபோதும் நீச்சல் வீரன் நீரைக்கிழித்து
நீந்திக் கொண்டிருந்தான்.

அவரது கைகளுக்கு இத்தனை வலிமையா! சோதிக்க இம்முறை கடற்பாம்பு கைகளை
சுற்றியது. தூக்கியெறிந்தான். துவண்டு போகவில்லை இம்முறை. துணிந்து நில். தொடர்ந்து
செல். தோல்வி கிடையாது தம்பி என்ற கவிஞனின் கவிக்கு கட்டியம் கூறி நின்றான். மனதுக்குள்
துளிர்விட்ட வீரம் விரட்சமாக விஷ்வரூபம் எடுத்தது. எதுவந்தாலும் உடைத்தெறிவேன் என

ஆக்ரோசமாக அடித்து உதைத்தான் தண்ணீரை தன் இரு கால்களாலும் வழியனுப்பி வைத்த ஆதவனும் பாதி உலகை சுற்றி வந்து மீண்டும் நீச்சல் வீரனின் சாகம் காண விளைந்தான். விரைந்தோடி வந்து விடியலைத்தந்தான் 26ம் நாள் மாலை 7 மணியளவில் கோடிக்கரையை தொட்டபோது 4000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் குரல் வானில் தொட்டது. மங்கிய இருளிலும் மக்கள் வரவேற்க காத்துநின்றது அப்போது புரிந்தது. எல்லாத் தமிழ் நெஞ்சங்களும் இந்தச் சாதனையை தம் இனத்திற்காக நினைத்தார்கள். இன, மத, மொழி வேறுபாடின்றி நம் நாட்டக்கு அது பெருமை தேடிக்கொடுக்கும் என மனதிற்குள் பூரிப்படைந்தான் அடக்கமான நவரத்தின சாமி.

தமிழன் என்றால் தனியே அவருக்கொரு குணமுண்டு அமிழ்தம் அவனது மொழியாகும். அன்பே அவனது வழியாகும் என கவிஞன் பாடியதையும் விஞ்சித் தமிழகத்தில் கிடைத்த வரவேற்பை கூறிட வார்த்தைகள் இல்லை. புகழாரம் பூமியின் மடியில் இருந்து புறப்பட்டது வானுயர்.

சமுத்திர குமாரன் என்றார்கள்.

கலியுக மாருதி என்றார்கள்

கடல்கடந்த தமிழன் என்றார்கள்

இன்னும் என்னென்னே கூறி வள்ளுவனை சபை நடுவே அழைத்து வந்து இவனுக்கா இந்தவரி “எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துபர் எண்ணியார்கள் திண்ணியராகின்” என்றார்கள்.

பண்டைத்தமிழர் வீரத்தைக் கொண்டு வந்து வெற்றி நாயகன் முன் நிறுத்தினார்கள். யாரும் நினைத்திருக்க முடியாத நீச்சலை வியந்தார்கள்.

விழா நாயகனுக்கு வினாடி நேரம் கொடுத்திலர் தூங்குவதற்கு.

அத்தனை வரவேற்பு.

தமிழகம் தந்த பரிசெல்லாம் சுமந்த எம் சாதனை வீரன் சொந்த மண்ணைத் தொட்ட போது கேட்கவா வேண்டும்.

நானிலம் புகழும் நவரத்தின சாமியைக் காண நடையிழந்த கிழவர் முதல் படையெடுத்து வந்தார்கள்.

அவரை வரவேற்க சேர்.கந்தையா ஹைவத்தியநாதன், திரு.வி.நல்லையா, விரு.வீ.குமாரசாமி, டாக்டர் என்.எம். பெரோரா, மாகாண தெிபர் திரு.பீ.ஏ.ஹட்சன் திரு.டி.இராமலிங்கம் எனப் பல பிரமுகர்கள் வாழ்த்தொலி வழங்கிட வந்தார்கள். கடல் கடந்த தமிழன் காண்போருக்கு அடக்கத்துடன் நின்றான். 27 வருடங்களுக்கு முன் துளிர்விட்ட அந்த பசுமையான நினைவுகளை ஒரு முறை நினைத்துப் பார்த்தான்.

அலைகடல் தாண்டியவருக்கு அலை அலையாக பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலி, கரவெட்டி என வரவேற்புக்கள் வளர்ந்து கொண்டே சென்றது. சமுத்திர குமாரனைக் காண சமுத்திரம் போல் மக்கள் வெள்ளம் கூடியது.

பத்திரிகைகள் முதல் பக்கச் செய்தியாக முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இமயம் தாண்டிய தென்சிங்குடன் நம் நவரத்தினசாமியை ஒப்பிட்டார்கள். 5000ஆண்டுகளுக்கே முன் வாழ்ந்த தமிழனுடன் அவனது வீரத்துடன் சாதனையை ஒப்பிட்டார்கள்.

தமிழ் நெங்சங்கள் தங்களுக்குள்ளே இருந்த பாச உணர்வை அந்நாட்களில் பாராட்ட வந்த சிங்கள சகோதரர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு முன் நாம் வாழ்ந்த வாழ்வு சகோதர உணர்வு தமிழனது தனியான குணத்திற்கு அன்று கட்டியம் கூறி நின்று இத்தகைய சிறப்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுடைய திரு நவரத்தினசாமியுடைய வாழ்க்கை மிகவும் எளிமையானது.

1909ம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 16ந் திகதி பூமியில் புத்திரனாய் பிரவேசச் சீட்டெடுத்தார் தொண்டமனாறு சைவப் பெரியார் உயர் திரு முருகுப்பிள்ளையிடத்திலே, தந்தையின் அரவணைப்பிலே வளர்ந்த கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் நாளில் நெஞ்சினில் உருவான எண்ணக்கருவுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் உயிர் கொடுத்தார்.

அதனால் ஈழத் திருநாட்டில் நற் பெயருக்காக வீரச் சாதனை புரிந்த ஒரு வீர புருஷர் உண்டானால் அவர் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மகன் நவரத்தினசாமியே ஆகும். இவர் ஈட்டிய சாதனை காட்டிய வீரம் நாட்டிய நற்பெயர்

இலங்கையில் முன்னெப்போதும் கேட்டிராத அரிய செயலாக இப்போதும் பதிவேடுகளில் அழியா இடம் பெற்றிருப்பதே அதற்குச் சான்றாகும்.

தொடங்குவார் சிலர் அதை முடிப்பதில்லை. படிப்பவர் எவருமே பட்டம் பெறுவதில்லை. ஆம், கல்லூரி நாளில் ஆங்கிலக் கால்வாயை ஒருவன் நீந்திக் கடக்கலாம் என்றால் நான் ஏன் என் கண்முன்னே காணும் இந்த பாக்கு நீரிணையை நீந்திக் கடக்க கூடாது என்று கற்பனையில் போட்ட வயது பதினேழு. கல்லூரி வாழ்வு முடிந்ததும் வயது பத்தொன்பதில் அரசாங்க கிருஷிக இலாகாவில் பணியாற்ற தன்னை அமர்த்திக் கொண்ட போதிலும் தன் எண்ணக் கருவில் வளர்ந்து வரும் அந்த கடலைக் கடக்கும் விடயத்தை மட்டும் விட்டாரில்லை. அனுதினம் பயிற்சியில் ஈடுபடும் அதே வேளை தான் கடமையாற்றும் இலாகாவிற்கு இவரது கண்டுபிடிப்புகளால் இன்றும் பாவனையில் உள்ள பல சாதனங்களை வடிவமைக்க வழி கோலினார்.

கடமையில் கண்ணாயிருக்க அவரது ஆசைக்கும் அவர் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தாரோ அதைவிட முக்கியத்துவம் கொடுத்தார் தன் குடும்பத்திற்கு. தன் மூன்று புத்திரர்களையும் மனைவியையும் அளவுக்கதிகமாக நேசித்தமை அவர் தன் மனைவியின் இழப்பின் போது மரணச்சடங்கில் தன் கைகளைக்கிழித்து புறப்பட்ட குருதியில் மறுமணம் புரியேன் என சத்தியமும் செய்த கொண்டார்.

தன் லட்சியம், தன் கடமை, அவரது குடும்பம் என்ற மட்டும் நின்று விடவில்லை. காணும் நண்பரிடம் புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன் பழகிய நாட்களுக்கு இன்றும் அவரைப் பற்றிய பல கதைகளை அவர் வாழ்ந்த வல்வெட்டித்துறைக்குச் சென்று வந்தால் புரிந்து கொள்ளலாம்.

அத மட்டுமா? நாடக நடிப்ப, கவி புனைதல் என்பவற்றிலும் தலை சிறந்து விளங்கினார். கணிதத் துறையில் காட்டிய சாதனை இலங்கை வானொலி முன் நிற்க வைத்தது.

இலங்கை அரசாங்கம் இவரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக பிரித்தானிய மகாராணியின் முன் நிற்க வைத்த கோமகனாலும் பாராட்டுப் பெற்று பல பதக்கங்களையும் தனதாக்கிக் கொண்டவர்.

இத்தகைய வீரரை பெற்ற ஈழ மாதா இன்னொரு சாதனை புரிய வைத்திட முன் எம்மிடமிருந்து எடுத்து விட்டாள். காவியம் படைத்திட புறப்பட்ட காவிய நாயகன் கடல் மீது கட்டு மரம் வலித்து தன் ஈழ நாட்டை கட்டு மரம் மூலமே வலம் வந்து வணங்கிட நினைத்த போது காணாமடா என் மைந்தா என் மீது நீ எனக்காக செய்யும் தீர்ச் செயல் போதுமென்று நினைத்தாளோ. சாதனை வேளை சோதனை கொடுத்த கடலுடன் அணைத்துக் கொண்டாள்.

கடலுள்ள வரை காவிய நாயகன் பெயர் இருக்கும். அதுதான் அவர் சம்பாதித்த அழியாப் புகழ் என்றும் அழியாத. அதற்காக எந்த மனிதனும் என்ன விலையும் கொடுக்கலாம்.